

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Bedřich Smetana: Závěr opery Libuše (výklad)

Číslo projektu	CZ.1.07/1.5.00/34.0950
Kódování materiálu	vy_32_INOVACE_mix1_evh20
Označení materiálu	evh20_libuse_vyklad.doc
Název školy	Gymnázium Kladno
Autor	MgA. Petr Kuna
Anotace	Výukový materiál zpracovaný ve formě stručných hesel uvádí operu Libuše do kontextu autorovy tvorby a zaměřuje se na závěrečnou árii Můj drahý český národ neskoná
Předmět	EVH – Estetická výchova hudební
Tematická oblast	Hudba jako symbol české státnosti
Téma	Opera Libuše
Očekávané výstupy	Žák si uvědomuje význam opery Libuše, dokáže dílo zařadit do kontextu autorovy tvorby, uvede příklady zvláštních příležitostí, při kterých se dílo uvádí...
Klíčová slova	opera Libuše
Druh učebního materiálu	výukový text
Ročník	2.
Cílová skupina	osmileté gymnázium
Ověřeno	24.9.2013, O2
Pokud není uvedeno jinak, uvedený materiál je z vlastních zdrojů autora	

Metodický pokyn:

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Bedřich Smetana: Závěr opery Libuše (výklad)

- **Bedřich Smetana** (1824 – 1884); romantismus – novoromantismus...
- opera **Libuše** je 4. v pořadí, **libreto** (text) napsal **Josef Wenzig**
- Libuši označil Smetana jako „**slavnostní zpěvohru**“, nepovažoval ji jen za běžnou repertoárovou operu
- Citát: „Pracoval jsem o díle tomto s nejlepším svým svědomím i uměním, s vynaložením všech svých sil: i doufám, že zůstavil jsem v této práci své drahému národu důstojnou po sobě památku.“
- přál si, aby **premiérou Libuše** bylo slavnostně **otevřeno Národní divadlo v Praze**, což se roku **1881** vyplnilo
- **po tragickém požáru**, který konečné otevření ND oddálil o další 2 roky (**1883**) byla Smetanova Libuše opět prvním dílem, které v těchto prostorách – vybudovaných opravdu **národem sobě (dodnes napsal nad jevištěm)**- poprvé zaznělo
- **kněžna Libuše** zpívá v této opeře o velikosti a **slávě českého národa**
- v závěru díla pak zazní **Libušina prorockví**: kněžna byla podle pověsti obdařena schopností vidět budoucnost a na scéně se pak tyto obrazy z dějin českého národa objevují: postavy vládařů – **Přemysl Otakar II., Karel IV., Jan Žižka, Jiřík z Poděbrad**, slavnou dobu husitskou připomíná část písně **Ktož jsou boží bojovníci**
- scéna vyvrcholí:
 - **Však necht' se stane cokoliv**
to cítím v nejhlubší svých nader hloubi:
Můj drahý národ český neskoná
on pekla hrůzy slavně, slavně překoná
- na samém závěru opery se vrací připomínka jejího začátku:
fanfáry žesťových nástrojů, kterými dnes bývá při slavnostních příležitostech vítán **prezident** jako hlava státu
- opera je na jevištích uváděna pouze při **slavnostních událostech**, ve dnech, které jsou pro náš národ nějakým způsobem významné